

חקירות הפנימיות המתאימות, נתן מי שנתן את התורה לחוטפים לשים קץ למיבצע המטומטם.

גם א קיח החוטפים בלי ספק שהעניין יעבור יבשקט, וכי אלי, שעל מצב רוחו יכלו לעמוד היטב, מבוהל מכדי שיגלה את האמת למישהו.

★ ★ ★

מעות בחשבון

מעות הפאטאליות של מנגנון-החושך באה בגלל לקיחי מור בתיאום. אילו דאגו להזעיק את המשטרה לביתו של אלי מיד עם בואו, ולמצעריו של האיש מיד עם הופעתו, יתכן מאד שתבור הנפחד היה נכנע לדרישת חוטפיו, מטשטש את עקבות החוטפים, מוסר לשוטרים הודעה סתמית על היעלמו. אולם היעבור בבוא המשטרה, והזשהות שהדבר נתן להוריו ולחבריו בעבודה, שהשתדלו להחזיר לו את שיוחיה משקל הנפשי, שיבשה את התוכנית.

נדמה היה כאילו המשטרה עצמה ידעה כי כל רגע יקר. היא ניסתה לקחת את אלי עוד לפני שנבדק עליידי הרופא שהוועק למקום, והיא מיהרה לקחת אתרי הבריחה למרות הודעתו המפורשת של הרופא כי ההולה קורח בחום וסובל מהלם, ושאיין להיעבירו מן המקום. בהוראה טלפונית לסמל שבא לקחתו מדירתו, הורה סגן מפקד ה' מחוז יעקוב קנר במפורש, שאין בשום פנים לתת לתבור לדבר עם עורך עתוננו.

מאותו רגע שנכנס אלי לבנין מטה ה' מחוז של המשטרה, החל השלב השני של המאורע, שהשלים את הראשון. לא ניתן לאלי לנוח אף לרגע, לאכול ארוחה, לראות את אשתו, להיפגש. בדיק כמו בלילה ה' קודם בידי החוטפים, נדחק עתה שטח אחרי שעה חקירה רצופה ואכזרית, לפי מטה ה' מסורת של ה.ב.א.ו. כשהוא רועד בצמר מורת וקודח בחום. המטרה היתה ברורה מן הרגע הראשון: לאלץ את תבור להכחיש כי נחטף בידי הש.ב.

אף לא לרגע אחד הושארה האשליה כי תבור הוא מתלונן, המודיע על פשע שבוצע נגדו. ההתנהגות היתה למפרע זו של חוקר רים נגד פושע, תוך שימוש באמצעי-הלחץ המוסריים הרגילים במצב זה.

בנין המשטרה דמה לכתרת. לא רק קציני משטרה בבהרים, ובראשם עמוס ב'גוריון עצמו, לקחו בה חלק. גם ראשי הש.ב. ה' פוערו והשתתפו. מכונה אדירה הופעלה נגד תבור. אולם גם הפעם לא נשבר האיש. הוא ציין בכנות שאינו זוכר בהודאות גמורה סרטים קטנים, שאירעו שעה שהיה מהומם. אולם חזר ללא סטיה פעם בפעם על העיקר. מצב המשטרה היה כמעט מנוחך. האנשים שאלי תבור האשימם בפה מלא כי פיקודי הם חספיהו, ניצבו עתה אחרי החקירה. הוחרר היחיד שיכול היה לשמש כראיה — הבדדים הקרועים, הנעליים, שיירי העפר — נמסרו לאותם האנשים.

לפרקליטו של תבור, עורך-הדין שמואל תמיר, לא ניתן לגשת אל האיש. רק כעבור 16 שעות, כאשר היתה קיימת הסכנה ש' עובדה זו תסעיר עוד יותר את הציבור, הגדה מעצם המעשה, ניתנה לו אפשרות לשבת אל תבור, אך מבלי שיוכל לדבר איתו ביחידות. החוקר, איש מנגנון החושך צבי אהרוני, רצה רק שתמיר ישל את תבור להיבדק ב'מכונת-אמת', מכשיר מפוקפק מאוד, שמימצאו נקבעים עליידי המומחה המשטרתי — הוא אהרוני עצמו. תמיר סירב לתת עצה כזאת.

★ ★ ★

מכונת איהאמת

במקום מכונת-האמת, הופעלה מכר נת איהאמת. דובר המשטרה מיהר ל' הפיץ רמזים שונים, שנועדו לתת מלככים לגירסת הש.ב. כי תבור חטף את עצמו. העתונות המשועבדת, ובראשם ג'רוזלם פוסט מלחך הפינכה, מיהרה לעזור. היה זה ה' שמוין הנושן, שהושפע בכל פעם שמנגנון החושך הפועל טרור נגד מערכת. הודעות דומות היו ראשי הש'י רגילים להפיץ בשעה שסוכנו ערכו את ה'סיון המתועב בארץ. השיטה עצמה באה מרוסיה הצארית, שם היתה המשטרה אוסרת אחרי כל פוגרום את הקרבנות שנשארו בחיים.

בשעה שאלי הוסיף לשבת במעצרי-חיד (אשרי שהאיש החולה, שלא הואשם בשום אשמה, הוזקק בציוק במשך שש שעות) נמשכה החקירה נגדו כמעט באותו סגנון כמו בשעת החטיפה: אם תעיד נגד אבנרי תקבל משרה יותר טובה, אם לא תעזור לנו נגד אבנרי חשב אצלנו הרבה שנים, אנתנו נקבור אותך, וכר. החקירה לא נוה' לה עליידי הענף הפלילי, כרגיל, אלא על

פנטומימאי וויילי כתזמורת שלמה פ' הרוסים אמרו 'חרוש'

אמנות

פנטומימה

בעל אלך הפרצופים

בחדר הקטן במוסד לעבריינים צעירים בעיירה הצרפתית, היה קר. הנערים נדחקן איש לרעהו, רטנו וקיללו עולם ומלואו. הזמנים היו קשים. מלחמת העולם ה' שניה נכנסה לשנתה השלישית, ועשרות הנערים שהצליחו למצוא מחסה בין כתליו של המוסד הקודר היו מאושרים-יחסית, בהשוואה לאלפי הנערים האחרים שנדרו ברחובות ללא לברש ומזון.

בין הנערים הצרפתיים ישב גם ילד יהודי קסן-קומה ושחרחר, שנקלע למולו ה' רב למוסד זה במקום למחנה ריכוז. שמו היה זאב ליכטנבוים. זאב, שלא איבד מעולם את חוש-ההומור שלו, ניסה לברר את חבריו עליידי חיקוי דמויות וטיפוסים. בעזרת העיזות ותנועות-גוף הצליח לשכנע את חבריו שהם יושבים ברגע זה ליד שולחן

חבר-משק וויילי

סדרן-העבודה רוס: עבודת-חזון

מלא כל טוב, או חווים בהצגת סרט משעשע. כך התחילה חקריירה של אמן הפנטומימה ויילי, הצעיר בן ה-28, שזכה במגלית זהב בפסטיבל הנוער במוסקבה.

מצחיק את החברה. ויילי נולד ב' עיירה חרוך, נקלע בילדותו לתוך מערבולת המלחמה העולמית. בשנת 1946 הגיע עם אנית המעפלים תל-חי ארצה. האניה נתפסה בלבנים עליידי המשחתות הבריטיות, ומטען העולים נכלא במחנה עתלית. כעבור מספר שבועות שוחררו העולים, ויילי הצטרף ל' קבוצת נוער בקבוץ השומר הצעיר עין חבורש.

מבלי לחשוב עדיין על הצד האמנותי של הגנותיו שב ויילי לשעשע את החברה

בהופעות פנטומימה. בשעות חערב על ה' דשא או על גבי כמה שולחנות מקובצים בחדר האוכל, העלה ויילי את סיפוריו האילמים, נע בחופשיות כשהוא מעשה את פניו וזוכח לרעמי-צחוק אדירים, שהשאירו אהריהם גם קורטוב מחשבה עמוקה.

עם סרוץ מלחמת העצמאות ירד הנרעץ לקיבוץ גירם בנגב. הצגות הפנטומימה נפ' שכו גם במקלטיים, בין הפגיה בצרית אחת לשניה.

הצלחתו של בית-השפט. לפני תשע שנים ביקרו בארץ אמני הפנטומימה הצר' פתיים מרסל מרסו ואסיין דקרו. היתה זו גקודת-המפנה האמנותית בחי ויילי. הוא חזח בכמה מהופעותיהם, החליט להתמסר לפנטומימה ברצינות. בעינים נרגשות עקב אחר תרגילי ההליכה במקום וקטע משיכת חבל של מרסו. למראה הטכניקה של דקרו הבין שהפנטומימה איננה הצגת-יחיד מצ' חיקה, כי אם אמנות.

בשנת 1950 שיחק ויילי המזל וחוא נשלח בשליחות תנועתית לצרפת, ניצל את הזמן כדי להשתלב בבית-ספר דרמטי. כעבור ארבעה חודשים אול לו הכסף והקיבוצניק נאלץ לחזור אל שדות המרעה של גירם ולהצגות בפני הברים.

הצעיר בעל השיער הגלי הארוך והתחיים החרוטים היטב, פיתח לעצמו מסיכה מקו' רית. בשעת הצגותיו הוא מופיע בבגד שחור הדוק לגופו, פניו צבועים לבן, שי' ניו מוסתרות בעזרת שני לוחות שחורים ובשעה חיוך הוא מגלה פה שחור חסר שיניים.

הערה סתמית של חבר, שטען שאי-אפשר לחקות כמה דמויות בפעם אחת, הביאה את ויילי לשלב חיש בהתפתחותו האמנותית. הקטע הראשון, בו מוטיעות כמה דמויות יחד, הוא המשפט, לפי רישומיו של הקרי' קטוויס הצרפתי דומייה.

בעזרת שינוי מהיר של מקום עמידתו שיחק ויילי בתפקיד שופט, סינור, קטי' גור, נאשם, עד, ושמש בית-דין. כאשר הרבה יותר מאוחר, הציג קטע זה במוסקבה, וקרא לו להרוץ עד כי שובש לוח-הזמנים של ההופעה המרכזית של אותו ערב.

ממוסקבה ליפאן. הצלחתו במוסקבה היתה פיננסיאלית. קהל הרוסי קיבל אותו בהתלהבות. כאשר טייל ברחובות הקיפוחי האנשים בקריאות, ויילי, פנטומימה, לחצו את ידו, חיבוקוהו בבידודות וניסו לומר לו כי הצגתו האחרונה בטלביזיה היתה 'חרושי'. אך ההצלחה לא סיחררה את ראשו. ויילי חזר ארצה, נסרד זמנית משתאוות הקהל, חזר לפרותיו ולסוסו החום, חיה ערבית אצילה הנושאת את השם צה.

עתה, למרות שאינו חושב לעזוב את משקו, הוא מתכנן נסיעה ליפאן, לשם השתלמות בפנטומימה יפאנית. כדי לכסית את הוצאות נסיעתו הופיע לאחרונה בסועדון תחייסרון בתל-אביב ובחופעות פומביות אחרות. סדרן העבודה של גירם נאלץ למ' חזק אותו זמנית מן המשבצת 'מרעה' ול' העביר אותו למשבצת 'עבודות חרץ'.

אולם לא ברור עדיין תחת איזה סעיף ירשמו אותו כממשן השנתיים הבאות שיבילה ביפאן. יתכן שהמשק יאלץ לפתוח ענף חדש בשם 'פנטומימה', בו יהיה ויילי ה' מרכז והעובד היחיד.

תמונה זו סורכבת מסידרת תצלומים, הורכבה בתיחוד עליידי צלם תעולם הוג.